

Nr 177.

Av herr **Löfvander**, om ändrad lydelse av §§ 25 och 30 ecklesiastik boställsordning.

Sedan ecklesiastik boställsordning den 30 augusti 1932 trätt i kraft, har det visat sig att denna ordning lämnat åtskilligt övrigt att önska i förhållandet mellan pastorat och arrendator. Arrendatorsföreningarna hava påpekat saken vid sina sammanträden och framfört yrkanden till regeringen, att pastoratet skiljes från befattningen att utarrendera löneboställena och att denna uppgift i stället anförtros åt boställsnämnden, som skulle äga att kalla representanter från pastoratet och arrendatorn, höra dessa om arrendevillkoren samt upprätta förslag till arrendekontrakt. Om denna anordning vidtoges, skulle sockenintriger, ovänskap, avund eller andra för arrendeförhållandet ovidkommande moment icke komma att spela någon roll vid utarrenderingen utan denna skulle handhavas av en objektivt inställd myndighet — boställsnämnden. Nuvarande ordning föreskriver, att pastorat skall upprätta arrendekontrakt samt underställa detta kontrakt boställsnämndens prövning. Först därefter förelägges kontraktet för arrendatorn, som har att oförändrat antaga eller förkasta detsamma. Det har i åtskilliga fall förekommit att arrendatorn icke hörts och att boställsnämnden prövat arrendevillkoren enbart efter de synpunkter som kommit från pastoratet eller som de själva funnit lämpliga. Det säger sig självt, att boställsnämnden, om den icke hör arrendatorn, lätt förbigår rätt vitala spørsmål. Jag får för den skull hemställa till riksdagen,

att ecklesiastik boställsordning §§ 25 och 30: 1 må givas följande lydelse:

§ 25. Vid upplåtelse av löneboställe på arrende skall boställsnämnden kalla representanter för pastoratet och arrendator, höra dem om arrendevillkoren samt upprätta förslag till kontrakt. I förslaget skall upptagas den arrendeavgift, som optionsberättigad arrendator skall hava att erlægga, eller, då sådan arrendator icke finnes, den avgift, vartill bostället lägst må utarrenderas.

§ 30. 1, st. 2. Har arrendator icke inom en månad efter det arrendet erbjudits honom på fastställda villkor övertagit detsamma, anses optionsrätten förfallen; arrendatorn är dock

icke skyldig att i anledning av gjort hembud träffa sitt val
förrän nio månader före arrendetidens utgång.

Stockholm den 24 januari 1942.

Axel Löfvander.